

LĀ•SKA OBĀŠTAVĀ• AĀ½ SLEPĀ•

ĀšterĀ½, 11 Ā™Ā-jen 2016

Milá Danielo, prosím o Váš názor. Po dost dlouhém trápení se naše manĀ¾elství ukonĀ•ilo. ManĀ¾el se po odluce rozhodl od rodiny definitivně odejít. PĀ™ál si rozvod co nejdĀ™íve. PĀ™ed Vánoci jsme mĀ•li nezvykle otevĀ™ený rodomluvili jsme se, Ā¾e dĀ•ti bude navštĀ•vovat u nás doma. Praxe se vĀ¾ila, pokud to tak lze Ā™icí v tomto marastu, vyhovuje nám to.

Jezdí ob víkend + ka¾edé pondĀ•lí bere dĀ•ti do školy, ze školy, v pĀ•t odjíĀ•dí. DĀ•leĀ•ité dny (narození Vánoce atd.) tráví s námi. ObĀ•as vypomĀ•e, kdyĀ¾ já mám výjimeĀ•ný delší pobyt v práci, pĀ™ijede a pohlídá. Ovšem na paragraf ho nikdo nedostane. DĀ•ti uĀ¾ to nejhorší pĀ™eklenuly - stav je sice trápí, ale zmizely jejich psychosomatické potíĀ¾e, které naše pĀ™edrozvodové období vyvolalo - lépe spí, ale dobré to není. Starší syn je úzkostlivý, není noc, kdy by se nevzbudil 2x, 3x a pak si pĀ™ijde lehnout ke mnĀ•, stále se mĀ• drĀ¾í za ruce, chce se mazlit, neustále - tĀ™eba 50x za den, nepĀ™eháním! - mi Ā™íká, Ā¾e mĀ• má moc rád, maluje a píše mĀ• rĀ•zná vyznání. Domáhá se táty, chce mu volat, trápí ho vymezený Ā•as s tátou jako nedostateĀ•ný. Mladší syn se otĀ™epal lépe, ale vše spíše proĀ¾ívá uvnitĀ™ sebe, pak to z nĀ•ho vypadává náraz. Je víc do svĀ•ta, myslím, Ā¾e tátu pozvolna odepíše, nauĀ•í se ho nepotĀ™ebovat. Starší bude trpĀ•t léta. NĀ•co se straš pokazilo. Navenek pĀ•sobíme jako harmonická rodina - nehádáme se, ani se moc nedĀ•líme, odcházím, jak mám chuĀ•, vše mohu - kamarádky, kulturu, cviĀ•ení. Nejradší jsem ale v rodinĀ•. Víte, pĀ™esto se snaĀ¾ím si ho postupně odstranit i ze srdce. Ā½e jsem ale doĀ¾ivotně zmrzaĀ•ená, vím. Není si však na co stĀ•ovat - tolik koncentrovaného štĀ•stí, kolik jsem mĀ•la s manĀ¾elem, nemusí nĀ•kdo proĀ¾ít nikdy. Podnikáme Ā•asté výlety, vedeme pomĀ•rnĀ• aktivní Ā¾ivot. TĀ•ší nás vzájemné sdílení. Na druhou stranu si manĀ¾el striktnĀ• hlídá vymezený do výjimek se musí nutit (kdyĀ¾ je starší syn moc ztrápený apod.; dvakrát se podaĀ™ilo, Ā¾e pĀ™ijel i mimo smluvený prázdninách s nimi ale skoro nebyl. Mluvení na téma milenka je tabu. Ona má zakázáno k nám v Ā•ase, kdy je manĀ¾el doma, volat, nikdy o ní nemluvíme, nechci. DĀ•ti o ní neví. NĀ•kolikrát jsem poznala, Ā¾e tento vztah manĀ¾elovi nĀ• zaskĀ™ípal - okamĀ•itĀ• se to projevilo nezvyklou vstĀ™ícností a pozorností ke mnĀ•. Zdá se, Ā¾e jejich souĀ¾ití ztrácí na pĀ• zakázaného. Myslím, Ā¾e jí vadí manĀ¾elova nevyĀ™ešená minulost a nastavený reĀ¾ím s námi. Ráda by ho dostala ode mĀ• (pochopitelnĀ•) a chce, aby si manĀ¾el bral dĀ•ti k nim. Kdysi jsme o tom s manĀ¾elem mluvili, takĀ¾e ví, Ā¾e to mne naprosto nepĀ™ijatelné - mám spoustu dĀ•vodĀ•: další zásah do dĀ•tí (ještĀ• nezpracovaly ani rozchod, natoĀ¾ nového partnera), nemorální chování otce, strach, Ā¾e ho za to odepíšou a taky mám pĀ™irozenĀ• výhrady k charakteru té úĀ•asně bytosti. A taky je to poslední svobodný prostor, který mi pĀ™ed ní zĀ•stal - vlezla mi jinak do celého Ā¾ivota. Jsem - po roce od rozchodu - tak posílená, Ā¾e uĀ¾ vím, Ā¾e doká¾u dĀ•ti vychovat i bez otce. AĀ¾ na tuhle h jít - pokud bude manĀ¾el trvat na milence, radĀ•ji se jeho podílu na výchovĀ• vzdám. Zodpovím si pĀ™ed dĀ•tmi, sebou i Bohem všechny následky, které to bude mít. Musím uznat, Ā¾e je manĀ¾el Ā•lovĀ•k hodný i citlivý, ale bohuĀ¾el i dost nezřetelně sobecký. Za dobu, co je s milenkou, nadĀ•lal obrovské dluhy. Ke ka¾edé výplatĀ• potĀ™eboval zhruba 10 000 navíc. Do naší domácnosti nešla ani koruna, všechno to jsou spotĀ™ebitelské úvĀ•ry a kreditní karty, za které nyní jako manĀ¾elka ruĀ•ím. VyĀ™ídil si je bez mého vĀ•domí. PĀ™ed tím ale ještĀ• postupně utratil celé naší úspory… Ā½ije si teĀ• dost bohémským Ā¾ivotem, hodně pije. Ono to tak v té jeho spoleĀ•nosti chodí. Myslím si, Ā¾e má velmi váĀ¾ný problém s alkoholem. Ā½e to není uĀ¾ ta jejich "norma", to vidí i pĀ™átelé, se kterými v tĀ•ch hospodách se (pracuje mimo domov, v jiném mĀ•stĀ•, nemám nad ním kontrolu, nevím, kde, kdy jde spát... nevím). A koneĀ•nĀ• má otázka: MĀ•la bych ho v pĀ™ípadĀ• rozpadu jeho vztahu s milenkou vzít zpĀ•t? Mohu ho ještĀ• - po všech tĀ•ch anabázích - polidštit? DĀ•kuju za Vaše moudré rady, milá Danielo... AniĀ•ka

O D P O V ĀŠ ĀŽ :

Milá smutná a obĀ•tavá AnĀ•iĀ•ko,

vĀ•Ā™ím, Ā¾e ti mnohé kudlanky také napíšou svĀ•j názor - já ti uĀ¾ jeden napsala tenkrát, pĀ™ed rokem. A jak vidím, nic moc se nezmĀ•nilo. Ty svĀ•j Ā¾ivot obĀ•tuješ dĀ•tem a touze, aby se všechno "nĀ•kdy, jednou - zase vrátilo zpĀ•t" a on byl zase takový, jako kdysi... JenĀ¾e to uĀ¾ takové nikdy nebude. TvĀ•j exmanĀ¾el (všimni si, ho stále tituluješ "manĀ¾el...") je nyní uĀ¾ nĀ•kdo úplně jiný a stejnĀ• jako se nevrátí odtelká voda v potoce, nevrátí

se zpátky ani ta pánvodní hezká a spokojená léta. Ale jen si vzpomeš, v tom soukromém dopise bylo i pár odstavců, které dokumentovaly i to, že je v podstatě velký sobec, že ve vřem naprosto upřednostňuje sebe - pánved vlastními dčtmi... A to, že nasekal dluhy, aniž by se sebebě staral, kdo je bude platit? To bys mu taky byla schopna odpustit? Anižko, velký pršvih je, že jste to uspoádali tak, že se i když málo, tak ale pravedstýkáte, a ty neustále žiješ v jakési iluzorní naději, že jednoho dne se ta ošklivá housenka zakuklí a vyleze z ní nádherný, hodný, pešlivý, starostlivý... atd. atd... Ale ne, bude to zase jen pánelétavý motýlek, který klidně odletí protož na téhle adrese ho to už ne baví. Takže holka - jsi mladá, nesmírně nadaná a talentovaná, zažni se vnovyní pánednostně sobě. Ano, a to žmíkám zvláště dčrazně. A myslím tím, že i o něco víc, než dčtem. Pro pravděpodobně je nyní obléváš velkou pánemírou své lásky. Uvdom si, že tolik, kolik ti je dnes, ti už nikdy nebude, že léta, která se protrápíš; a která se dobrovolně stáváš; jeptiškou, ti nikdy nikdo nevrátí. Dčti dospějou, budou mít své zájmy a starosti, a pak najednou budeš sama. Zoufalá a schovaná někde v koutě s antidepresivy nebo flškou. A to snad nechceš, nebo ano? Tak pánesta uvažovat o tom, že bys ho mohla vzít zpátky. Na to je mnoho hezkých pánekadel - Starého psa novým kouskám nenaučíš; ACEím hrnec navšme, tím už navšdy smrdí... atd. atd. Zažni zase žit švj život, nežij jen dčtmi a marnou nadějí! dčuršitš!)